

ISTVÁN

*Arcod, mozdulatod
csak sejthető.
Alig látható
lábnyomok
rajzolódnak
árnyékra, rendre.*

*Minden út
a végtelenbe vezet,
fiam!
Gyermekként léptél
a szívemre.*

FOHÁSZ A MADÁRHOZ

*Hullass egy tollat értünk!
Fényes szárnyad hogy megmaradjon!
Magasba ívelő vágyaid mi vagyunk.
Az ég neked dalt és teret adjon.*

*Mert hallgatásod fölveri szívünket.
Énekedből a semmi visszhangzik csupán.
A fák hegyéről valami keserű hang szivároog.
Te légy a fény, a sikoly ezután!*

ÁRNYÉK

*Keresztek labirintusa vérzik.
A holtak eltévednek az éjben.
Félelemtől súlyos föld ágai vagyunk.
Riadt fák egymás szemében.*

